

HELT GALEN I BIN

Min biodlingsresa började egentligen med min pappa. Nu tror ni säkert att han är en sån där gammal biodlare som har 30-40 år på nacken. Men nej, det är faktiskt så att han är nästan lika ny biodlare som jag. Pappa gick alltså en nybörjarkurs i vår förening och började prata och diskutera bin, pollinering och biprodukter med oss i familjen. Där fattade jag snabbt tycke och fascinerades av hur bisamhället fungerade. Jag kände att det här måste jag veta mer om och året där på gick jag nybörjarkursen. Det var då jag så att säga blev "helt galen i bin". Flera av er känner säkert igen er i det citatet! Samma vår fick jag hem mina två första samhällen, personligen levererade av biodlarföreningens populäraste biodlare, Bengt Höglund.

Min bigård står som många andras hemma i villatradgården. Jag har en tomt på ca 800 kvm och 7 kupor i ett tätbebyggt område i Järna. En av ortens mest trafikerade promenadstråk går förbi vår tomt. När jag har den vita dräkten på mig så öppnar det upp för samtal som ofta min man får ta över staketet tills jag har pysslat klart med kuporna för den gången. Jag vill ju inte gärna att tjejerna blir stressade för länge av det intrånget jag gör i deras hem. Men oj, vad många är intresserade! Både av bin, honung och pollinering. Så ofta som tillfälle ges försöker jag diskutera och informera våra medmänniskor om bin,

pollinering, honung samt andra biprodukter och gärna i den ordningen.

*"Människor delas in i två kategorier:
Biodlare och blivande biodlare"*

-Hanne Uddling

I vår familj finns det tre barn. Jag har märkt att vid 6-7 års ålder är det perfekt att börja odla intresset hos barnen. Då är de intresserade, lättlärd och frågvisa. Har de också egen slöja och bisäkra handskar, kan de känna sig trygga från sticken. De två äldsta barnen i familjen får gärna vara med i kupan och hjälpa till att leta efter drottningen, skilja på pollen, honung, ägg och larver. Vi pratar också om andra saker som är mer komplicerade som bisvärm, drönarslakt och drottningbyte. De älskar också smaken av honung och är väl införstådda i hur blir till och skördas. Både i skolan och på förskolan tar pedagogerna upp hur viktiga bina är för pollineringen, så att det kan bli tex frukt och bär som vi kan få äta av under sommaren och hösten.

I föreningen har vi och är vi otroligt bortskämda med att ha tillgång till "snälla" bin. Det är också en viktig aspekt när man så som jag har min bigård nära grannar och förbipasserande. Snälla bin får man

som alla vet av bra avelsmaterial framför allt från drottningen. Därför föll det sig naturligt för mig att gå kurs i drottningodling som arrangerades av föreningen under våren. Åter igen blev jag som besatt och nästan hela våren och stor del av sommaren gick åt till att läsa om drottningodling, varvat med praktiska träffar och eget övande. Tillslut när jag nästan hade gett upp, klarade jag det!

”Det vanligaste misstaget man gör i drottningodling är att inte fortsätta att försöka”

-Bengt Höglund

Tre fina donnor matades upp, kröp fram, var på parningsflykt och kom hem igen. Det är en magisk upplevelse som har gett mersmak.

Min biodlaresa har just bara börjat och jag hoppas på många härliga år i denna fantastiska värld.

Jag ser fram emot roliga diskussioner och historier med er biodlarvänner i föreningen. Tillsammans kan vi lära av varandra både i framgång och motgång.

Slutligen vill jag tacka för förtroendet som invald i föreningens styrelse.

Linn Vang,
Biodlare sedan 3 år.